

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๙/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๔/๒๕๖๗

วันที่ ๑๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นายสามารถ สุธะโกทอง	ผู้ร้อง
		ศาลปกครองเชียงใหม่ ที่ ๑	
		ศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสามารถ สุธะโกทอง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสามารถ สุธะโกทอง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเคยรับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านบวักจั่น อำเภอมะรุม จังหวัดเชียงใหม่ ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนักเรียนไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะผู้ร้องให้เด็กนักเรียนทำงานพัฒนาโรงเรียนในเวลาเรียน และให้ข้อมูลจำนวนนักเรียนไม่ตรงกับที่รายงานต่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอมะรุม มีความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของทางราชการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และเสนอคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงศึกษาธิการ (อ.ก.พ. กระทรวง) ให้ความเห็นชอบต่อมานุกรรมการข้าราชการครูสามัญประจำสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะ อ.ก.พ. กระทรวง (ในขณะนั้น) มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้ร้องนำรายชื่อนักเรียนลงในหลักฐานเอกสารซึ่งแสดงว่าเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านบวักจั่นอันเป็นเท็จ เพื่อให้ได้รับเงินอุดหนุน

- ๒ -

โครงการอาหารกลางวันระหว่างปีการศึกษา ๒๕๔๑ - ๒๕๔๓ เลขธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ร้องมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เลขธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งที่ ๒๖๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เพิ่มโทษผู้ร้องจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นไล่ออกจากราชการ ผู้ร้องอุทธรณ์คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีคำสั่งยกอุทธรณ์ ผู้ร้องเห็นว่าคำสั่งลงโทษดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๔ - ๒๖๕/๒๕๔๗ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๕ - ๑๒๖/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๑ - ๒๐๔/๒๕๔๘ ผู้ถูกร้องที่ ๑ เห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๑ - ๔๔/๒๕๔๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๓๔ - ๑๔๓๗/๒๕๔๕ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการโดยระบุว่าเป็นการเพิ่มโทษนั้นไม่ถูกต้อง จะต้องยกเลิกคำสั่งเพิ่มโทษเดิมโดยถือเสมือนว่าไม่เคยมีการออกคำสั่งมาก่อน และออกคำสั่งใหม่เป็นลงโทษไล่ออกจากราชการ พิพากษาแก้คำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ร้อง มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่ง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาของผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย รับฟังข้อเท็จจริงไม่ถูกต้องครบถ้วน และมีข้อบกพร่องหลายประการในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงยื่นคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ และอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าวหลายครั้ง อีกทั้งยังยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและคำร้องขอให้มีคำสั่งแก้ไขยกเลิกถ้อยคำหรือข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับผู้ร้องในคำพิพากษา และอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าว แต่ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ผู้ร้องเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่รับคำร้องของผู้ร้องดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๘ วรรคสาม

- ๓ -

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อได้รับข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้วจะนำมาประกอบการพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้องทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำสั่งของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่รับคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่และไม่รับอุทธรณ์ไว้ พิจารณา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. คำสั่งของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่รับคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วย กฎหมายและไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๓. คำสั่งของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่รับคำขอให้แก้ไขยกเลิกถ้อยคำหรือข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ ผู้ร้องในคำพิพากษาและไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๔. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังไม่พิจารณาคำร้องขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ของผู้ร้อง ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๕. การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองละเว้น ละเลย หรือเพิกเฉย ไม่พิจารณาคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้แก้ไข หรือยกเลิกเพิกถอนคำพิพากษาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๖. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่พิจารณาคำร้องเพิ่มเติมของผู้ร้อง เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ

- ๔ -

หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณี ต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิ ยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำ ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่ง อย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่น มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่รับคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่และไม่รับอุทธรณ์ ไว้พิจารณา อีกทั้งไม่รับคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ร้องที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย และคำร้องขอให้แก้ไขยกเลิกถ้อยคำหรือข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับผู้ร้องในคำพิพากษา เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีตามกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๘ วรรคสาม ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อ ศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสอง เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษา

- ๕ -

หรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

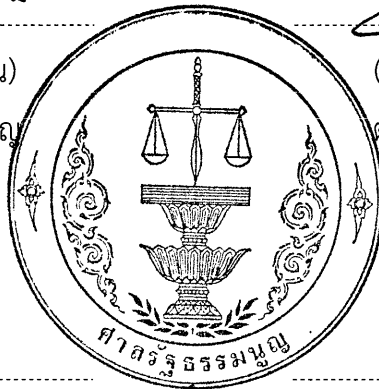
(คำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๗)

48.

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมงคล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ